

ανοιχτός υποστηρικτής των αναρχικών κομμουνιστικών ιδεών μέσα στη Socialist League. Το 1889 βοήθησε στην οργάνωση μιας απεργίας στο εργοστάσιο Thorneycroft στο Δυτικό Λονδίνο, μαζί με τα παραρτήματα της Ένωσης στο Lyne και το Fulham και τον Jack Williams από την SDF. Το 1891 συνελήφθη επειδή προκάλεσε ταραχές στην απεργία του United Shop Assistants' Union (Ενωτικό Συνδικάτο Υπαλλήλων Καταστημάτων) στη λεωφόρο Harrow και του επιβλήθηκε πρόστιμο. Συνέχισε να συμμετέχει στη Socialist League ως αναρχικός και μετά την αποχώρηση του Morris.

Συνέχισε να δίνει συχνά δημόσιες ομιλίες στις αρχές της δεκαετίας του 1890, όπως ανέφερε ο David Nicoll στην αναρχική εφημερίδα «Freedom». Σε μια απεργία στη λεωφόρο Harrow, ο David Nicoll συνελήφθη. Στην αναπόφευκτη σύλληψη και φυλάκισή του ως εκδότη της εφημερίδας «Commonweal», ο Tochatti το 1892 υπεράσπισε αποφασιστικά τον

Nicoll ως αναρχικό κατηγορούμενο από το Κράτος. Πάντως, διατηρούσε αμφιβολίες όσον αφορά τη στάση του Nicoll και άλλων για την «προπαγάνδα με τη δράση».

Τον Γενάρη του 1894, μαζί με τη Louisa Sarah Bevington και καθώς η «Commonweal» γινόταν ολοένα και εμπρηστική, εξέδωσε την εφημερίδα «Liberty» («Ελευθερία»), με τον υπότιτλο «Επιθεώρηση του Αναρχικού Κομμουνισμού». Ο Tochatti διατηρούσε όλο αυτό το διάστημα φιλικές σχέσεις με το Hammersmith Socialist Society (Σοσιαλιστικός Σύνδεσμος του Hammersmith) και ιδιαίτερα όταν αποχώρησε από τη Socialist League για το ζήτημα της επαναστατικής βίας. Στην πραγματικότητα μη αναρχικοί πρώην μέλη της League, όπως ο William Morris, καθώς και πρώην αναρχικοί της League όπως ο Sam Mainwaring, συνεισέφεραν στην εφημερίδα αυτή. Η εφημερίδα δήλωνε ότι «πιστεύουμε ότι οι πομπώδεις λόγοι και η δοξασία των πράξεων από ανθρώπους οδηγημένους στην απελπισία

από τις συνθήκες μπορούν να συνεισφέρουν στην καθυστέρηση της ανάπτυξης των αναρχικών ιδεών με την αποξένωση των συμπαθειών από τις λαϊκές μάζες προς εμάς». Ήταν αυτή η στάση που έκανε τον William Morris να συμφωνήσει να γράψει άρθρα για την εφημερίδα από τα οποία τα πιο γνωστά ήταν αυτά με τους τίτλους «Why I Am a Communist» και «As to Bribing Excellence».

Ο Tochatti και η Bevington ήταν μεταξύ αυτών που προσπάθησαν να ιδρύσουν μια οργάνωση, την Anarchist Communist Alliance (Αναρχική Κομμουνιστική Συσπείρωση) τον Μάη του 1895, κάτι που δυστυχώς απέτυχε.

Εξαιτίας της άσχημης κατάστασης της υγείας του Tochatti και του θανάτου της Bevington, η «Liberty» έκλεισε τον Δεκέμβρη του 1896. Ο John Quail (συγγραφέας του ιστορικού βιβλίου «The Slow Burning Fuse») σημειώνει ότι, η εφημερίδα αυτή, με την άριστη εμφάνισή της, την

Shouting», 1936). Ο δε Cores λέει ότι ο Tochatti ως ομιλητής ασκούσε ιδιαίτερη επίδραση στη νεολαία, συγκεντρώνοντας γύρω του αγωνιστές όπως οι Percy και John Tanner (ο δεύτερος αρχικά ήταν συνδικαλιστής και αργότερα έγινε γραφειοκράτης, πρόεδρος του AUEW). Συνεχίζοντας, ο Cores αναφέρει ότι ο Tochatti διένειμε χιλιάδες μπροσούρες. Ο ίδιος συνεργάστηκε, επίσης, με τον Tanner στην εφημερίδα του δεύτερου «Solidarity» («Αλληλεγγύη»), που κυκλοφορούσε ως όργανο της Industrial Democracy League (Βιομηχανική Δημοκρατική Ένωση).

Η αναρχική «Freedom» ανέφερε για τις δημόσιες ομιλίες του Tochatti το 1912 και αυτή στις 12 Οκτώβρη 1914 στο Μπρίστολ με θέμα «Η στάση των επαναστατών στον πόλεμο». Ο John Mahon, βιογράφος του ηγέτη του βρετανικού Κομμουνιστικού Κόμματος Harry Pollitt (Λονδίνο 1976), περιγράφει τις επισκέψεις του Pollitt στο βιβλιοπωλείο του Tochatti από το 1918 και μετά,

όπου κατά μία εκδοχή υποστήριξε τους σοσιαλιστές αντιρρησίες συνείδησης στο στρατό, σε αντίθεση με τον Tochatti που συνηγορούσε στη χρησιμοποίηση των όπλων κατά των αξιωματικών. Μερικές φορές, γίνονταν αποδέκτες νέων από πρώτο χέρι από τη Ρωσία από κάποιον που επέστρεψε από εκεί. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι εκείνη την περίοδο ο Pollitt, με τις διάφορες αναρχικές συναναστροφές του και καθώς ήταν μέλος της Workers Socialist Federation (Σοσιαλιστική Εργατική Ομοσπονδία) της Sylvia Pankhurst, ήταν περισσότερο ελευθεριακός από ό,τι αργότερα.

Ο James Tochatti πέθανε στο Poole του Dorset στις 22 Νοέμβρη 1928.

Nick Heath

* Ελληνική μετάφραση «Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης», Μελβούρνη, 6 Μάρτη 2007.